

„מגיל נורא צעיר למדתי שכאשר באים הבייתה אנשים בענייני ביטחון, באופן אוי טומטי אתה מחזיק את האוזניים אטומות. אני לא ידעתי, ואינני יודע, יותר מכל אזרח אחר על מה שמתרחש בענייני ביטחון.“

האם אביו רואה את נכדיו?

„כשאנחנו נפגשים, פעם בשנה, הוא רוי אה גם את הנכדים. הוא לא איש-מישפחה, בפירוש לא!“

האם הוא איש-ציבור?

„הדבר השנוי ביותר במחלוקת באופיו של דיין הוא הנאמנות שלו לאיש אחד.“

אפי דיין בן 34, בנו של שריהוין משה דיין, במאי-קולנוע, שחקן-קולנוע, תסריטאי, פיוזמונאי, משורר. בעלה של אהרונה, מפיקה בטלוויזיה, אב ל- עמליה ולאבנר. הספק לא רע בשביל בחור בגילו.

בימים אלו יוצא אל המסכים שלאגד, סרטו החמישי כבמאי. הראיון עם אפי דיין התקיים בשני שלבים. שלב ראשון - בבית-קפה תל-אביבי, כשהוא מקצר את הראיון מפני שהוא צריך להוציא את הילדים מהגן. שלב שני - במישרדו שבי רחוב רש"י. באותו בוקר פורסמה הידיעה

פתחתי עיתון וקראתי שאבא שלי בבית-חולים

כי משה דיין אושפז בבית-החולים תל-השומר.

אחרי שאנחנו משוחחים על נושאים רבים אחרים, אני אומרת לאסי שאני רוצה לשאול אותו על האבא שלו. הוא לא מנסה להתחמק. הוא מורגל. אייאפשר להתעלם מהעובדה שהוא בנו של אביו, קודם כל מפני שהוא דומה לו דמיון ניכר. אני שואלת אותו על אבא שלו.

אסי: „אני יכול להגיד לך דבר אחד על אבא שלי: יום האב זה לא על שמו.“

משה דיין אינו נאמן לציבור, אלא לאיש אחד

לעומת נאמנותו לציבור. הוא היה נאמן לבן-גוריון, לגולדה, ועכשיו לבגין. הוא משרת של איש אחד. הוא מפרפר בין להיות נבחרים ובין להיות נבחר-ראש ממשלה, ותמיד העניין של נאמנות לראש הממשלה מתגבר עליו.

„כשהוא הציע שניסוג מהשטחים, לפני יום-כיפור, וגולדה לא קיבלה את זה, הוא היה צריך, לדעתי, להתפטר. אבל הוא לא התפטר, מתוך נאמנות לגולדה. אני חושב שהבעייה שלו היא הציבור מצד אחד, והיחסים שלו עם ראש-הממשלה

הנון - קונפורמיסט

מהצד השני. המיפלגה בהחלט לא נחשבת בעיניו. כשבגין הציע לו להצטרף למר-שלת-הליכוד, הייתי בעד. היה בי פחד גדול מאד מבגין. ידעתי שמישהו צריך לרסן את הבן-אדם, ואני חושב שדיין עושה את זה.“

האם יש ביניהם עימות פוליטי?

„לא פיסית, אולי מפני שאני כימעט לא רואה אותו. אבי הוא לא איש-חזון, הוא איש פרגמטי. לכן אני לא יכול להתווכח איתו.“

האם היתה לו איפעם פריבילגיה מפני שהוא הבן של דיין?

„לא יכול להצביע על אף פריבילגיה אחת, לא בצבא ולא באף בקום. מבחינה

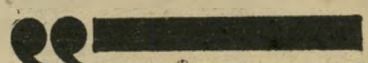
האם הם נמצאים בקשר הדוק? „כימעט ולא. זה מתחיל בזה, ואולי גם נגמר בזה, שהוא איש עסוק מאד. אחד האנשים היחידים בממשלה העוסק במקר-צוע שלו.“

האם לעובדה שאינם נפגשים יש קשר לזה שהוריו גרושים?

„באופן עקרוני, אנחנו מישפחה שהת-פרקה. אני מניח שהתהליך התחיל לפני הר-בה שנים, אני אפילו לא יכול להגיד לך ש-העובדה שהמישפחה התפרקה הויקה לי. אני לא מכיר את הביטוי מישפחה הרוסה. אני, באופן אישי, לא מרגיש מוכה מפני שהמישפחה שלי התפרקה. ואין לי כעס על אבי, באמת שלא. האמת היא שתשעים אחוז מהדברים שקורים לאבי אני יודע מהעיתונות. הנה היום, למשל, פתחתי

אני וחנן פורת לא שייכים לעם אחד

עיתון וקראתי שאבא שלי בבית-חולים. האם הם האריסטוקרטיה של מדינת-ישראל?

„אין אריסטוקרטיה בארץ! אני לא מכיר את הבגנים ולא את השרונים, לא פגשתי בחיים את גולדה. זה לא כמו באמריקה, שאישי-הציבור יוצאים אל הקהל עם המי-שפחה. אני מניח שרוב הציבור בארץ לא מכיר את בניהם של המנהיגים שלו. חוץ מאשר, אולי, לאהרונה, עם כל הנסיעות האלה לקאהיר. אני כשלעצמי, אילו אבי היה בא ואומר לי 'בוא סע איתי לקאהיר', לא הייתי מסכים.“

איך זה לגדול כבנו של איש-ציבור מסורס, העוסק כל חייו בענייני ביטחון המדינה?

לא הייתי מקבל את בגין כשחקן באידיש

זו זאת יופי של מדינה, אף אחד לא זורק DAMN על העניין הזה.“

האם הוא מרוצה מדרכו הפוליטית של אבא שלו?

„אני מעדיף אותו פי אלף כמו שהוא עכשיו, בתהליך-השלום. אם היו עושים מחקר היסטורי, היה מתברר שאת דיין לא שלח אף אחד, לא דין התנועה ולא צו ממשיים. אני חושב שהוא אוהב את העבודה שלו, הוא נהנה מכל רגע, ויש לו עבודה מעניינת מאד, אולי הכי מעני-ינת שיש. כל אלה הנושאים את דגל דין-התנועה הם שקרנים. כל העניין שלהם הוא טריפ אגואיסטי. אבא שלי הולך ב-דרכו שלו, כשהוא ייכשל או יצלח, אי-אפשר יהיה להאשים אף אחד. גם הוא

אפי ואהרונה

„בבית-כנסת הייתי בחיי פעם אחת - בטיוול בית-הספר...“